

Moc Jego Chrystusa

Bóg Mocny

A potemem widział drugiego Anioła zstępującego z nieba, mającego moc wielką i oświeciła się ziemia od chwały jego – Obj. 18:1, BG.

Jednym z najczęściej pojawiających się wersetów, jakie używane są na kartkach świątecznych, jest następujący cytat z proroctwa Izajasza:

„Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju” (Izaj. 9:5).

Chociaż tytuł podany w tym fragmencie, „Bóg mocny”, może być źle zrozumiany, jako odniesienie do naszego Ojca Niebieskiego, to jednak znajdujemy wiele wersetów Słowa Bożego, które wskazują, że Jezus jest potężnym bogiem w Bożym planie zbawienia. Zaczniemy od zadania następujących pytań dotyczących roli naszego Pana jako „Mocnego Boga”:

(1) w jaki sposób nasz Pan Jezus jest „Mocnym Bogiem”?

(2) skąd pochodzi Jego moc?

(3) w jaki sposób będzie ją wykonywał w swoim Królestwie? Co pozwala mu to osiągnąć?

Pan Jezus jako „Bóg Mocny”

Jak Jezus może być uznawany za Mocnego Boga? Konkordancja tłumaczy ten zwrot jako „ktoś potężny”, nawet w odniesieniu do wielkich ludzi i aniołów. Rzeczywiście, nasz Ojciec Niebieski jest Bogiem i to Wszechmogącym. Jednak nasz Pan Jezus również jest potężny. Widzimy to, gdy patrzymy na moc, której używał jako Logos, przed swoim przyjściem na ziemię (Jan. 1:1) i moc, której będzie używał podczas tysiącletniego panowania swego ziemskiego Królestwa. W R-1410 znajdujemy następujące uwagi dotyczące postępowania się słowem „bóg”.

„Słowo „bóg” oznacza mocnego, ale nie zawsze wszechmocnego. Jest używane jako tłumaczenie czterech różnych hebrajskich słów – el, elah, elohim oraz adonai – wszystkie w powszechnym przekładzie Biblii oznaczają kogoś mocnego, czyli potężnego. Jest to ogólne określenie, często i słusznie stosowane do naszego nie-

biańskiego Ojca, a także do naszego Pana Jezusa, aniołów czy ludzi.

W 5 Mojż. 10:17 słowo elohim – możny, czyli potężny – użyte jest w odniesieniu do JHWH, wszechmocnego Boga, jak również do innych bogów – JHWH „jest Bogiem bogów”.

W Ps. 82:1 widać wyraźnie różnicę pomiędzy różnymi istotami określanymi mianem „bogów”: „Bóg [elohim] powstaje w zgromadzeniu możnych [el], pośrodku bogów [elohim] sąd odbywa”. Tutaj pierwsze słowo bóg ewidentnie odnosi się do JHWH, Wszechmocnego, podczas gdy pozostałe słowa odnoszą się do innych możnych – Kościoła, Bożych synów, których Jezus jest Głową, czyli Wodzem, i o których jest napisane w wersecie szóstym: „Ja rzekłem: Jesteście bogami [elohim] i wszyscy – synami Najwyższego [el-jon, najwyższego Boga]” (Ps. 82:6, BT).”

Źródło mocy Jezusa

Nasze drugie pytanie dotyczy tego, skąd pochodzi moc Jezusa. Odpowiadamy, że Jego moc ma swoje źródło u Jego Ojca w niebie. Jezus wypowiedział się jasno w tej sprawie. W Jan. 5:19 mówi: „Odpowiedział tedy Jezus i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, jedno co widzi, że Ojciec czyni; albowiem cokolwiek czyni, to także i Syn czyni.”

Po swoim zmartwychwstaniu, Jezus powiedział swoim uczniom, że „dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi” (Mat. 28:18). Z kolei objawienie Jezusa dla apostoła Jana na wyspie Patmos opisuje otrzymanie mocy, bogactwa, mądrości, siły, czci i błogosławieństwa (Obj. 5:12, 13).

Sprawowanie władzy przez Jezusa w Jego ziemskim Królestwie

Odnosząc się do trzeciego pytania o sprawowaniu Jego władzy w Królestwie i o tym, co będzie czynił, Pismo Święte ukazuje obraz mądrości, miłości, sprawiedliwości i miłosierdzia – wszystkie cechy charakterystyczne dla Ojca. W Izaj. 28:16, 17 czytamy o Jego dobroczynnej i sprawiedliwej metodzie. „Dlategoż tak powiedział panujący Pan: Oto Ja za grunt kładę w Syonie kamień, kamień doświadczony, węgielny, kosztowny, grunturowanie ugruntuwany; kto wierzy, nie pokwapi się. A wykonam sąd według sznuru, a sprawiedliwość według wagi; i potłucze grad nadzieję omylną, a ucieczkę wody zatopią.” W Królestwie cała ludzkość będzie mogła polegać na niewzruszonej i stałej ręce naszego Ojca,

reprezentowanej przez Pana Jezusa i Jego Kościół.

Ponadto, sprawowanie władzy przez Jezusa będzie powszechne, jak czytamy w Łuk. 2:10 (BG): Nie bójcie się; bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkiemu ludowi. Dalej, Zach. 9:10 (BG) mówi: „a w pokoju będzie się umawiał z narody, opanowanie jego będzie od morza do morza, od rzeki aż do końca ziemi”. Szerokość Pańskiej jurysdykcji jest podana w Ps. 72:8 (BG):

„Będzie panował od morza do morza, a od rzeki aż do kończyn ziemi.”

Zakres mocy Jezusa jest wyrażony w Izaj. 61:1-4 (BG): „Duch Panującego Pana jest nademną; przeto mię pomazał Pan, abym opowiadał Ewangelię cichym, posłał mię, abym związał rany tych, którzy są skruszonego serca, abym zwiastował pojmanym wyzwolenie, a więźniom otworzenie ciemnicy. Abym ogłosił miłościwy rok Pański, i dzień pomsty Boga naszego; abym cieszył wszystkich płaczących; abym sprawił radość płaczącym w Syonie, a dał im ozdobę miasto popiołu, olejek wesela miasto smutku, odzienie chwały miasto ściśnionego; i będą nazwani drzewami sprawiedliwości, szczepieniem Pańskim, abym był uwielbiony. Tedy pobudują spustoszenie starodawne, pustynie stare naprawią, a odnowią miasta spustoszone, puste za wielu narodów.”

Jezus rozpoczął swoją ziemską służbę od kazania w Świątyni, jak to zostało zapisane w Łuk. 4:16-21. Na początku zacytował Księgę Izajasza 61:1,2. Zakończył cytata oświadczając, że przyszedł, aby „opowiadał rok Pański przyjemny” (werset 19), oraz pomijając zdanie: i „dzień pomsty Boga naszego.” Nadszedł czas na rozpoczęcie leczenia. W tamtym czasie nie była to pora na „dzień pomsty Boga naszego”; nie przez kolejne 1900 lat.

Moc Jezusa do uzdrawiania ludzkości była manifestowana przy wielu okazjach podczas jego służby. Jezus uzdrowił sługę setnika z powodu jego wielkiej wiary (Mat. 8:5-13). Uzdrawienie teściowej Piotra zapisane jest w Mat. 8:14,15; a także uzdrowienie wielu innych, jak powiedziano w wersecie 16.

Wzmocniony przez Ojcowskiego Ducha, Jezus ogłosił dobrą nowinę, która wkrótce miała nadejść. Jezus mówił nie tylko o wielkich przemianach, ale także dawał świadectwo swojej mocy poprzez różne cuda. Na początku swej służby wykazał się kontrolą nad światem duchowym, podstawową mocą, która będzie potrzebna do związania Szatana podczas Wieku Tysiąclecia. W Mat. 8:31,32 (BG) czytamy: „Tedy go dyjabli prosili, mówiąc: Jeżeli nas wyganiaasz, dopuść nam wniknąć w trzodę tych świń. I rzekł im: Idźcie. A oni wyszedłszy, weszli w onę trzodę świń, a oto porwawszy się ona wszystka trzoda

świń, z przykra wpadła w morze, i pozdychała w wodach.”

Przez to wszystko można było zobaczyć moc Jezusa w wypełnianiu jego późniejszych słów z Mat. 12:29 (BG): „Albo jakoż może kto wniknąć do domu mocarza, i sprzęt jego rozchwycić, jeźliby pierwaj nie związał mocarza onego? Toż dopiero dom jego rozchwyci.” Te i inne podobne wydarzenia czekały na obietnicę, którą Jezus dał w Obj. 20:2-3: „I uchwycił smoka, węża onego starego, który jest dyjabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat; I wrzucił go w przepaść i zamknął go, i zapieczętował z wierzchu nad nim, aby nie zwodził więcej narodów, ażeby się wypełniło tysiąc lat; a potem musi być rozwiązany na mały czas.”

Poprzez okupową ofiarę Jezusa (1 Tym. 2:6), usunie On przekleństwo grzechu i śmierci przez swoją śmierć w miejsce Adama, tym samym zadowolając Boską sprawiedliwość (1 Kor 15:21). Moc Jezusa do wskrzeszenia umarłych (Jan. 5:28, 29) była widoczna we wskrzeszeniu córki Jaira (Mat. 9:18,19,23-26) i wskrzeszeniu Łazarza (Jan. 11:43,44). Ich wskrzeszenie wyobrażało chwalebne przyszłe dzieło zmartwychwstania.

Jezus jasno określił obietnicę życia wiecznego Marii, siostrze Łazarza, w Jan. 11:25,26 (BG): „I rzekł jej Jezus: Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto w mię wierzy, choćby umarł, żyć będzie. A wszelki, który żyje, a wierzy w mię, nie umrze na wieki. Wierzyszże temu?”

Wyobraź sobie radość, że Twoje rodzeństwo wróciło do życia po czterech dniach śmierci! Bez wątpienia ona i inni poznali prawdę o śmierci adamowej i błogostawionym lekarstwie, które ofiarował Jezus.

Moc Jezusa jako potężnego boga jest ukazana na zasadzie kontrastu, gdy porównamy Jego opis jako cichego i pokornego przedstawiciela Jehowy w czasie Jego ziemskiej służby, z biblijną relacją o potężnej, militarystycznej postaci opisanej w kilku fragmentach Pisma Świętego. W Obj. 19:15 (BG) czytamy: „A z ust jego wychodził miecz ostry, aby nim bił narody; albowiem on je rządzić będzie laską żelazną, a on tłoczy prasę wina zapalczywości i gniewu Boga wszechmogącego.” Dodatkowo, w Izaj. 63:1 (BG) dowiadujemy się o jego powrocie z „Edomu” (wrogowie Boga), „w szatach ubroczonych we krwi z Bocra”. Jego szaty są zabarwione krwią jego wrogów (Obj. 19:13, Izaj. 34:5,6). Ten obraz krwi symbolizuje zmianę dyspensacji z Wieku Ewangelii na Wiek Tysiąclecia.

Obalenie narodów opisane jest w Ps. 2:9 (BG): „Potrzesz ich laską żelazną, a jako naczynie zduńskie pokruszysz ich.” Na początku ery Królestwa ci, którzy się nie podporządkowali, nie będą mogli wyrządzać krzywdy innym. Ich dawne złe drogi i sposoby postępowania nie będą tolerowane w Królestwie Mesjasza;

jest bowiem napisane: „nie będą szkodzić ani zabijać na wszystkiej górze mojej świętej” (Izaj. 11:9, BG). W odniesieniu do tej administracji, czytamy w V Tomie (str. 239, 240):

„Świadectwo ducha świętego, dawane pojednanemu światu ludzkości w przyszłym wieku, będzie bardzo podobne co do sposobu, ale będzie dotyczyło zupełnie innych faktów. Posiadanie ducha nie będzie już ograniczone do niewielu wybranych sług i słuźebnic, lecz jak mówi prorok Joel, zostanie on wylany na „wszelkie ciało” (Joel 2:28). Świadectwo ducha nie będzie już mówiło: „wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć, prześladowani będą”, ponieważ nie będzie już dozwolone żadne prześladowanie. Nie będzie to już „świadczenie” o „wąskiej drodze”, ponieważ zakończy się dzień składania ofiar: „Będzie tam droga” bez kamieni obrażenia

(Izaj. 35:8, 62:10). Duch będzie „świadczył”, że „złośnicy będą wykorzeni: lecz którzy oczekują Pana, ci odziedziczą ziemię” (Dzieje Ap. 3:23; Psalm 37:7-11). Będzie on „świadczył” błogosławieństwa czyniącym dobro oraz karanie i zniszczenie dobrowolnie czyniącym zło. Będzie to ten sam duch Boży, zmieni się jedynie sposób jego wykorzystania.”

Nowe i spokojne warunki będą istnieć przez tysiąc lat, aż do „krótkiego czasu”, który nastąpi pod koniec Wieku Tysiąclecia. Wszelka chwała i cześć niech będą naszemu Ojcu Niebieskiemu za Jego pełną miłości realizację planu wieków, który będzie dla „wszystkich ludzi”. Amen.

Costelli Michael